

ИДА САБО (Печуј ,06.07.1915. - Нови Сад, 24.11.2016.)

Са тринаест година је постала текстилна радница, а касније је радила у једној суботичкој штампарији. Рано се прикључила радничком покрету и учествовала је у штрајковима Уједињених радничких синдиката савеза Југославије (УРССЈ). Примљена је 1934. у Савез социјалистичке омладине (СКОЈ), а 1939. у КПЈ, била је секретар Окружног комитета СКОЈ-а за Љубљану.

Учествовала је у организовању устанка у Словенији 1941. и Народноослободилачкој борби. Ухапшена је 1942, али брзо и пуштена из затвора. Прешла је на слободну територију у редове словеначких партизана и све до краја рата је радила на одговорним партијским задацима у Окружном комитету СКОЈ за Љубљану, Покрајинском комитету СКОЈ за Словенију, Окружном комитету КПЈ за више округа и на крају у Главном штабу Народноослободилачке војске и партизанских одреда Словеније.

После Другог светског рата налазила се на партијским дужностима 1946. као подпредседница Покрајинског одбора АФЖ Војводине, СУБНОР-а и ССРНЈ. Изабрана је за посланицу покрајинске, републичке и савезне скупштине, подпредседницу САП Војводине од 1963. до 1967, а постала је 70-тих члан Председништва Србије, Председништва СФРЈ (1973) и Савета Федерације.

Одликована је Партизанском споменицом, Орденом јунака социјалистичког рада, Орденом братства и јединства са златним венцем, Орденом заслуга за народ са златном звездом и другим одличјима.